P. Siółkosz R. N.

MINISTERSTWO INFORMACJI
I DOKUMENTACJI

KOMUNIKAT RADIOWY Z DNIA 21 I 1942.
/popołudniowy/

I

Dotyczące Polski.

BOSTON po polsku, 20 I, g.19,45.
Przebywający w Ameryce minister pracy Jan Stańczyk złożył następujące oświadczenie: dzięki rozumnej polityce prez. Roosevelta Stanom Zj. nie grozi ani rewolucja, ani dyktatura. Polonia amerykańska dała wiele dowodów ofiarności obywatelskiej w przeszłości. Nie ulega wątpliwości, że z chwilą odzyskania niepodległości przez naród polski - Polonia amerykańska przyczyni się do odbudowy zniszczonego Kraju. Naród polski nie tylko cierpi w Kraju, ale walczy o swoją Ojczyznę.

KAIR po polsku, 20 I, g.17,00.
Informacje PAT'a o odezwie Centralnego Komitetu Ukraińskiego we Lwowie do robotników ukraińskich, udających się do Rzeszy na roboty.
Pisma niemieckie piszą, że policja niemiecka zniszczyła oddział partyzancki, walczący w lasach biłgorajskich. Partyzanci zostali wybici do nogi.
Danzinger Vorposten donosi o 2 nowych wyrokach śmierci na Polaków za przechowywanie broni.

WATYKAN po polsku, 20 I, g.19,15.
Sprawozdanie z uroczystości poświęcenia obrazu Matki Boskiej w kościele polskim w Londynie w dniu 4 stycznia rb. Zgromadzone tłumy Polaków modliły się "z pogodną ufnością", także za nieobecnych na nabożeństwie, za Polaków rozrzuconych na całym świecie, znajdujących się w obozach koncentracyjnych i obozach jeńców. Kard. Hinsley oświadczył, że uczestniczy w uroczystości w nieobecności Prymasa Polski. Ta uroczystość świadczy - dodał speaker - że naród polski chce szczególnie ten rok rozpocząć z Bogiem.

"RADIOSTACJA IM. T. KOSCIUSZKI" po polsku, 20 I, g.18,55.
Donhodzą wiadomości, że walczy już na froncie wschodnim legion ukraiński. Wiadomo, że szkolił się on w Krakowie.

LENINGRAD po rosyjsku, 20 I, g.20,30.
Sztokholmskie pismo Dagens Nyheter donosi, że akcja partyzancka w Polsce ciągle wzrasta. Partyzanci atakują wojska niemieckie i niemieckie kolumny zaopatrzeniowe.
Krakauer Zg. donosi, że ostatnio partyzanci zaatakowali koło Warszawy pociąg z transportem wojsk niemieckich, przeznaczony na front rosyjski.

MOSKWA po polsku, 20 I, g.16,15.
Emil Zawada, Polak, którego Niemcy siłą zapędzili do szeregów armii niemieckiej, poddał się dobrowolnie do niewoli sowieckiej i opowiedział, co następuje: na froncie często głodował on i jego towarzysze Polacy. Gdy upominali się o chleb, niemieccy podoficerowie śmiali się z nich mówiąc, że nie będzie wielkiego nieszczęścia gdy Polacy zginą z głodu. Otrzymywał on z Katowic informacje, że rodzinie jego też nie wiedzie się lepiej. Nim poszedł na front, widział jak Niemcy źle traktują Polaków, że Niemcy bardzo nienawidzą ludności polskiej. Gdy Zawada dowiedział się, że w Rosji formuje się polska armia, natychmiast oświadczył gotowość służenia w niej, gdyż uważa Niemców za największych wrogów narodu polskiego.
Ruch partyzancki w Polsce przybiera na sile. Ostatnio partyzanci wdarli się na przedmieścia Warszawy. Akcja partyzantów polskich polega na niszczeniu torów.

II

Ogólne.

RZYM po rosyjsku, 20 I.

g.16,10. Z Tokio donoszą, że w Singaporze jest 10 razy więcej wojska, niż było w Hong Kongu, t. zn. do 60 tys. żołnierzy.

Knox oświadczył, że głupotą jest przywiązywać jakąkolwiek wagę do zmian na stanowiskach w armii niemieckiej. Armia jest do chwili obecnej potężna.

Nachtausgabe podaje, że naród niemiecki zdaje sobie sprawę z faktu wkroczenia w trzecią zimę wojny i z trudności, na których pokonanie potrzeba będzie dużych ofiar.

Izwiestia w dalszym ciągu zajmują się oświadczeniem b. posła amerykańskiego Mac Murrey'a i chcą w ten sposób uśpić opinię turecką. Naród turecki zdaje sobie dokładnie sprawę z tego, jak poważne niebezpieczeństwo grozi zarówno jemu, jak i jego prawowitej władzy. Naród turecki ma jeszcze jeden dowód na to, że nie można wierzyć ani Stalinowi, ani Edenowi. Mimo licznych zaprzeczeń Moskwy, sytuacja jest całkiem jasna, gdyż oświadczenie Mac Murrey'a jest pierwszorzędnym dokumentem.

g.15,15. W poprzedniej wojnie armia rosyjska w ciągu 3 lat nie straciła tylu ludzi, co w wojnie obecnej w ciągu 6 miesięcy. Dzięki temu wojna obecna będzie trwała krócej i już idzie ku jej końcowi, choć nie wiadomo kiedy wreszcie będzie zaprowadzony ład w całej Rosji. Jeńcy rosyjscy w Niemczech będą zatrudnieni w przemyśle niemieckim i będą otrzymywali po 60 fenigów za godzinę, a za 30 fenigów można kupić kilogram chleba w Niemczech. Niemcy rozbudowały swój kraj, podczas gdy bolszewicy wydawali pieniądze na propagandę międzynarodową. Nowa ustawa wydana przez władze niemieckie na terenie Rosji nadaje prawo własności chłopom, a całe ustawodawstwo ziemskie w Niemczech pomyślane jest jako wzmocnienie gospodarcze dla rolnika.

RZYM po ukraińsku, 20 I, g.18,15.

W Charkowie życie ukraińskie rozwija się w szybkim tempie. Charków jest znany z tego, że przed wybuchem wojny sowiecko-niemieckiej były tam tajne ukraińskie organizacje. W okolicy Charkowa na t. zw. Hołodnoj Gore zostało rozstrzelanych wielu patriotów ukraińskich w chwili, gdy wojska sowieckie cofały się na wschód. Charków znany jest z tego, że znajdowały się tam wielkie więzienia sowieckie, z których ludzi tysiącami wysyłano na ciężkie roboty.

W Moskwie 27 XII 1941 rozstrzelano kilkudziesięciu robotników za to, że udali się bez zezwolenia przełożonych władz na wieś, by kupić sobie chleba.

Na południowym odcinku frontu wschodniego odznaczyły się oddziały słowackie.

Źródła neutralne z Lizbony podają, że im bliżej walki dochodzą do linii zimowej wojsk niemieckich, tym bardziej zażarte stają się bitwy i walki.

BELGRAD po ukraińsku, 21 I, g.10,45.

Ukraińcy myślą dziś zarówno o swojej batkiwszczynie, jak i o całej Europie. Biorą oni udział w urządzeniu nowego porządku obok Niemiec.

"RADIOSTACJA IM. T. SZEWCZENKI" po polsku, 20 I, g.19,00.

W V.B. ukazał się artykuł Rosenberga, wzywający naród niemiecki do dalszych ofiar. Równocześnie Goebbels ogłosił w Das Reich artykuł, w którym stwierdza, że w r.1942 wojna będzie trwała i że nie wolno upadać na duchu. Należy przypomnieć, że w r.1941 Goebbels zapowiadał, że wojna właśnie się skończy w ciągu tego roku.

MOSKWA po polsku, 20 I, g.16,15.

W prywatnym mieszkaniu gen. Franco odbyło się posiedzenie ministrów hiszpańskich, na którym dyskutowana była sprawa Błękitnej Dywizji na froncie wschodnim. Niemcy obarczyli tę dywizję ciężkimi obowiązkami, a nie zaopatrzyli żołnierzy w odpowiednie mundury zimowe. Ciepłe rzeczy, które rodziny żołnierzy wysłały dla nich, zostały rozdzielone pomiędzy żołnierzy niemieckich. Ponadto żołnierze Błękitnej Armii nie otrzymali zebranych dla nich w Hiszpanii pieniędzy. Członkowie rządu hiszpańskiego otrzymali

sporo listów wzywających do wycofania Błękitnej Dywizji z frontu sowiecko - niemieckiego.

KAIR po polsku, 20 I, g.17,00.
Gen. Keitel udał się do Węgier, gdzie spędzi kilkanaście dni. Wojska włoskie opuszczają Grecję, a miejsce ich zajmą wojska bułgarskie.
Turcja powołała dwa roczniki wojsk lądowych, morskich i powietrznych.
Węgry przyrzekły wysłać na front wschodni 200 tys. ludzi. Bardosy sprzeciwił się rozwiązaniu partii liberalnej i socjalistycznej i zawieszeniu dzienników tych partyj.

IV

Z ostatniej chwili.

NEW YORK CBS po angielsku, 21 I, g.14,15.
Dziś plenum konferencji w Rio rozpatruje wniosek Columbii o zerwanie stosunków dyplomatycznych z państwami Osi przez wszystkie 21 republik obu Ameryk.
Japończycy zwiększają nacisk na wojska chińskie w rejonie Kantonu. Świadczy o tym bombardowanie miast chińskich na północ od Kantonu, które nie podlegały nalotom od 7 miesięcy.

RZYM po angielsku, 21 I, g.14,30.
Końcowa faza ofensywy japońskiej na Półwyspie Malajskim zbliża się. Japończycy rozpoczęli atak wymierzony bezpośrednio przeciwko Singapore. Z upadkiem tej bazy liczyć się należy w jaknajkrótszym czasie. W związku z tym według doniesień Melbourne Australia robi przygotowania do samodzielnej obrony, a także przedsiębierze kroki, by wojsk australijskich nie spotkał los taki, jak w Grecji i na Krecie.
Rokowania Anglików z Czang Kaj Szekiem, rozpoczęte jeszcze przed wejściem Japonii do wojny, stanęły na martwym punkcie wobec niemożności dostarczenia przez Anglię sprzętu wojennego rządowi w Czung Kingu.
De Valera wygłosił przemówienie, w którym ostro wystąpił przeciw silnej kampanii uprawianej ostatnio przez prasę anglo-amerykańską, a wymierzonej przeciwko Eire.